

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-692

22.6.2026

Gjensidige Forsikring ASA

Lystbåt/fiskebåt

Ansvar for båteier for skade på brygge etter uvær?

Klager krevde erstatning under sikredes ansvarsforsikring etter at sikredes fritidsbåt løsnet under et varslet uvær og påførte skade på flere fortøyningsbommer og et bryggeelement. Det ble fremlagt rapport som beskrev at båten var fortøyd med korte tau uten strekkavlastere, og at minst én akterfortøyning sviktet før båten traff bryggen og forårsaket ytterligere skader. Foretaket avslo ansvar under henvisning til at det ikke forelå dokumentert uaktsomhet fra sikredes side. Klager anførte at båten ikke var forsvarlig fortøyd sett i lys av det varslede uværet og viste blant annet til slitte og mangelfullt festede tau, manglende strekkavlastere og manglende ekstra sikringstiltak. Det ble videre anført at det forelå klar årsakssammenheng mellom den mangelfulle fortøyningen og skaden, og at ansvar kunne rettes direkte mot foretaket etter forsikringsavtaleloven § 7-6. Foretaket anførte at skaden skyldtes de ekstraordinære værforholdene, at det ikke var dokumentert mangelfull fortøyning eller annen uaktsom opptreden, og at det ikke var ansvarsbetingende å la en båt ligge fortøyd på sin faste plass selv om det var varslet uvær. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning for skade på båtbrygge etter storm.

Sikrede var omfattet av en ansvarsforsikring hvor det i vilkårene fremgikk at følgende var omfattet:

Erstatningsansvar for skade på tredjemanns person, ting eller formuesskade – når sikrede er erstatningsansvarlig i henhold til gjeldende rett

Under et varslet uvær (Amy) oppsto det skade på klagers brygge. Skaden inntraff da en fritidsbåt tilhørende sikrede, en 19 fots båt, løsnet fra sine fortøyninger og traff bryggen. Båten lå på utsiden av bryggen.

I klagers rapport datert 22.10.25 fremgikk det at sikredes båt førte til at tre fortøyningsbommer ble brukket og totalskadet. Videre fikk én fortøyningsbom omfattende skader på treverket, og et bryggeelement fikk en mindre deformasjon der en av de skadde bommene var festet.

Når det gjaldt skadeårsaken, fremgikk det av rapporten at begge akterfortøyningene var røket. Tauet på styrbord side hadde brudd ved båtens kryssholt, men det ble opplyst at dette tauet ble kuttet i ettertid for å frigjøre båten. Det ble ikke funnet fortøyningsstau for babord akterfortøyning, verken på båten eller på fortøyningsbommen. Ifølge rapporten måtte et eventuelt tau ha røket ved innfestningen til fortøyningsbommen, ettersom det ikke ble observert taurester.

Rapporten beskrev videre et hendelsesforløp hvor båten, etter bortfall av en akterfortøyning, hadde vært festet med de resterende fortøyningene, før belastningen fra bølger og vind medførte at nærliggende fortøyningsbommer ble påført så store krefter at de brakk. Etter at

akterfortøyningene ikke lenger hadde feste, fikk båten større mulighet til å bevege seg fritt og påførte dermed ytterligere skade på andre fortøyningsbommer.

Det fremgikk også av rapporten at båten var fortøyd med fire relativt korte fortøyingstau, to forut og to akter, og at det ikke var montert strekkavlastere på tauene. Videre var det beskrevet at akterfortøyningene ikke var godt nok festet. Rapporten omtalte også forhold knyttet til slitasje og manglende utskifting av tauene.

Klager rettet krav om erstatning mot sikrede via sikredes ansvarsforsikring i foretaket.

Foretaket mottok varsel om kravet 16.10.25. I e-post av 21.10.25 avviste foretaket ansvar under henvisning til at sikrede ikke hadde utvist uaktsomhet. Klager fastholdt kravet i etterfølgende korrespondanse. Foretaket opprettholdt avslaget og avviste kravet endelig 30.10.25.

Saken ble deretter brakt inn for Finansklagenemnda 31.10.25.

Klager har anført at skaden på bryggen skyldes at sikredes båt løsnet fra fortøyningene under varslet uvær og traff bryggen. Etter klagers syn var båten ikke forsvarlig fortøyd, idet den kun var sikret med korte fortøyingstau forut og akter, uten tilstrekkelige sikringstiltak. Klager gjør gjeldende at det særlig var svikten i babord akterfortøyning som utløste skaden, og at denne svikten skyldtes mangelfull fortøyning. Det anføres at fortøyningen var uforsvarlig blant annet fordi tauene var slitte, feil festet og uten strekkavlastere, samt at det ikke ble gjort ekstra tiltak til tross for varslet uvær. Klager anfører videre at sikrede også har opptrådt uaktsomt ved å la båten ligge på en utsatt plass uten oppfølging, til tross for værvarselet. Etter klagers syn er det en klar årsakssammenheng mellom den mangelfulle fortøyningen og skaden på bryggen, og skaden skyldes ikke uværet alene, men en kombinasjon av uvær og uforsvarlig håndtering. Klager gjør gjeldende at vilkårene for ansvar etter alminnelige erstatningsregler er oppfylt, og at kravet kan rettes direkte mot foretaket etter forsikringsavtaleloven § 7-6. Klager anfører også at foretaket ikke har gitt en tilstrekkelig begrunnelse for avslaget og bestrider foretakets syn om at det kreves grov uaktsomhet.

Foretaket har anført at det ikke er tilstrekkelig dokumentert at sikrede har handlet uaktsomt, og at vilkårene for erstatningsansvar derfor ikke er oppfylt. Etter foretakets syn kan skadeforløpet i det vesentlige forklares med det varslede uværet alene, og det er ikke dokumentert at fortøyningene var mangelfulle eller at sikrede har opptrådt uforsvarlig. Foretaket viser til at båten var fortøyd til bryggen, og at fortøyingstauene røk som følge av de sterke naturkreftene. Det anføres at stormen førte til at deler av bryggen ble revet løs, og at båten deretter ble kastet rundt og påførte skade. Foretaket fremholder at ansvar etter gjeldende rett forutsetter uaktsomhet, og at det ikke er uaktsomt å la en båt ligge fortøyd på sin faste plass selv om det er meldt uvær. Det vises til at skader av denne typen ofte skyldes ekstraordinære værforhold, og at det ikke er grunnlag for å holde båteiere ansvarlige i slike tilfeller. Foretaket anfører videre at det ikke er dokumentert at fortøyningen var mangelfull, og at det dermed ikke foreligger ansvarsgrunnlag. Foretaket opprettholder på denne bakgrunn avslaget.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet til nemnda er om foretaket er ansvarlig for skaden på klagers brygge under sikredes ansvarsforsikring.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14

første ledd bokstav f. Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevisspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Partene har motstridende forklaring på hendelsesforløpet. Klager anfører at skaden på bryggen skyldes at sikredes båt løsnet fra fortøyningene under varslet uvær og traff bryggen. Klager anfører videre at fortøyningen var uforsvarlig blant annet fordi tauene var slitte, feil festet og uten strekkavlastere, samt at det ikke ble gjort ekstra tiltak til tross for varslet uvær. Foretaket/sikrede anfører at stormen førte til at deler av bryggen ble revet løs, og at båten deretter ble kastet rundt og påførte skade. Foretaket/sikrede bestrider dårlig fortøyning og viser til at tauene hadde innebygde rykkdempere og var nye for sesongen. Det er derfor uklart for nemnda hvordan skaden utviklet seg, og derfor også om det foreligger uaktsomhet fra sikredes side. Dette spørsmålet bør avklares med muntlige forklaringer i en hovedforhandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Heike Kristine Bentsen (næringsrepresentant).